

РЕШЕНИЕ

№ 4765

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4371** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. Р. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение от 09.01.2023 г. постановено по НАХД № 456/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-022168 от 02.11.2021г. на Началника на сектор в ОПП-СДВР, с което на Е. Р. Д. за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 638, ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ от Кодекса за застраховането (КЗ), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и необоснованост на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Касаторът счита, че неправилно въззивният съд е възприел обективно и всестранно релевантните за случая факти и обстоятелства. Претендира се, че в изпълнение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ касаторът е заплатил застраховката „Гражданска отговорност“ за собствения му автомобил, изтъква се и довод, че неправилно въззивният съд не е приложил чл.28 ЗАНН в конкретния случай, съдът формирал вътрешното си убеждение в нарушение на процесуалните правила по чл.11 и чл. 54 ЗАНН, довело до налагане на явно несправедливо наказание. Иска от съда да постанови отмяна на решението и на НП.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

За да постанови своя съдебен акт СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 26.10.2021г. в 22:27 часа в [населено място], на конкретно посочена улица и посока на движение, касаторът Е. Р. Д. управлявал личния си лек автомобил, с [рег.номер на МПС] и при проверка от свидетеля Г. се установило, че автомобилът нямал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за собствения му автомобил с което бил нарушен 483, ал.1, т.1 КЗ. За така установеното свидетелят Г. издал АУАН на 26.10.2021г., връчен на нарушителя, който подписал същия без възражения. Впоследствие е представил подробни писмени възражения, в които твърди, че е заплатил застраховката, но не прилага доказателства. Върху възражението е поставена резолюция на различни органи. Въз основа на така образуваната административно наказателна преписка е издадено и оспореното пред СРС Наказателно постановление № 21-4332-022168 от 02.11.2021г. на Началника на сектор в ОПП- СДВР, с което за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, във вр. с чл. 638, ал. 1, т. 1 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ, на Е. Р. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева.

В хода на въззивното производство съдът е приобщил писмените доказателства по административно-наказателната преписка, съдържаща и картон на водача, доказателства за компетентност на органите. Изслушан е като свидетел автоконтрольор Б. Г. – актосъставител. Също съдът в съответствие с задължението му по чл.107, ал.2 НПК, е изискал справка то Гаранционен фонд, в отговор е получено писмо от 27.10.2022г., според което за процесното МПС на касатора към дата 26.10.2021г. няма данни за сключена застраховка Гражданска отговорност.

При така установените факти по делото, въззивният съд е приел, че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаването на АУАН и НП, при спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН и от компетентни органи.

Приел е съставомерност на извършеното по посочената като нарушена разпоредба и материална законосъобразност на НП, поради което е потвърдил същото Изложено е, че чл.28 ЗАНН е неприложим, тъй като извършеното нарушение засяга значително обществените отношения, свързани с безопасност на движението. И потенциално поставя в риск възможността за реализиране на гражданската отговорност на виновния водач и обезщетяване на пострадалите или репарирание на материалните вреди.

Така постановеното решение е правилно.

Първоинстанционният съд е установил вярно фактическата обстановка по делото, обсъдил е събраните по делото доказателства и доводите на страните и е стигнал до обоснован извод, че в производството по издаването на санкционния акт не е

допуснато съществено процесуално нарушение. Изложените от първата инстанция мотиви съответстват на събраните доказателства и на приложимите правни норми и се споделят и от настоящия съдебен състав.

В разпоредбата на чл.461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и "Гражданската отговорност" на автомобилистите по т.10.1, раздел II, буква "А" от приложение №1, а именно- застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство. Разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение нормата на чл.638, ал.1, т.1 КЗ

Необосновано в касационната жалба се твърди допуснато нарушение на чл.11 и чл. 54 от ЗАНН, довело до налагане на несправедливо наказание, на първо място санкционната норма предвижда налагане на „глоба“ в изричен размер от 250 лв. за физическо лице. Второ, изцяло се споделят съображенията на СРС за неприложимост в конкретния случай на чл.28 ЗАНН предвид значимостта на обществените отношения, които се засягат от конкретното нарушение.

По тези съображения касационната инстанция счита, че съдебното решение на Софийски районен съд, е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.01.2023 г., постановено по НАХД № 456/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.